

tænklighed ved et saadant Bærelstempel eller være Udset til Dvertrædelser af Lovgivningens i noget større Omfang. Da der i det Hele med Hensyn til Pengeforholdene er Lighed mellem Nabolandet og os, antager jeg, at de Erfaringer, som man har høstet dernede, ogsaa ville have Gyldighed hos os. — Hvad angaar den første Del af Lovforslaget, nemlig Bærelstningen af Obligationer, Aktier osv., da kan jeg idetmindste for Øieblikket ikke have nogen Anledning til at yttre mig, da Sagen staar mellem Mindretallet paa den ene Side og Ordføreren paa den anden Side, samt imellem den høitærede Minister og Ordførerne for de forskjellige Forslag.

Sage: Det er ikke mere end min Skyldighed at bede det høie Thing, om at tilgive mig den Dristighed, at jeg under de foreliggende Omstændigheder kommer med et Mindretalsvotum. Dette Mindretal bestaar alene af mig, og jeg var neppe kommen til at gjøre det Forslag, jeg har gjort, hvis jeg ikke havde været Medlem af Udvalget og derved havde sat mig mere og mere ind i, at det i det Hele ikke er nogen god Lov, der foreligger. Dette er Grunden, hvorfor jeg har fundet mig forpligtet til at forelægge mine Anskuelser til det høie Things Afgjørelse. Inden jeg gjør nogle enkelte Bemærkninger til, hvad den ærede Ordfører har sagt, vil jeg tillade mig at sige, at, dersom ikke den høitærede Finantsminister, idet han forelagde Lovforslaget, havde yttret, at der var Dpfordring til ogsaa her i Landet at kræve Afgift af fremmede Papirer, saaledes som Tilfældet er i flere udenlandske Stater, saa skulde jeg have afholdt mig aldeles fra her at tale om fremmede Stater, men dette Punkt er blevet stærkt fremhævet saavel af den høitærede Minister som af den ærede Ordfører, og altsaa har ogsaa jeg fundet mig berettiget til i mine Bemærkninger at henvise til disse Stater. Der er i Lovforslagets Motiver gjort opmærksom paa, at vi i November 1865 havde en lignende Lov til Forhandling, men at den ikke kom videre end til et Udvalg. Den daværende Finantsminister indbragte nemlig her i Thinget en Lov om Stempelafgift af udenlandske Statspapirer, og han udtalte

at disse udgjorde en meget væsentlig Del af Omsætningskapitalerne, og at de egnede sig meget vel til at beskattes med en moderat Stempelafgift. Det var dengang 1 Mark pr. 100 Rd., altsaa 10 Mark pr. 1,000 Rd., medens der nu foreslaas 4 Mark pr. 100 Rd., altsaa 40 Mark pr. 1,000 Rd., og dette er et uhyre Spring fra Taaleligt til Utaaleligt. Denne Lov fandt meget stærk Modsigelse her i Thinget; samtlige Talere vare imod den, og den Æneste, der yttrede Noget til Bedste for den, var min Kollega for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (C. B. Rimestad), der udtalte, at Anden i Loven var god, men Veien var gal. Den nuværende høitærede Finantsminister, som dengang sad med i Salen, yttrede kun nogle faa Ord under den første Forhandling, skjøndt den fylder 35 Spalter i Tidenden; han sagde blot, at der var enkelte Punkter i Loven, som kunde egne sig til Dverveitelse, hvorfor han ogsaa vilde anbefale, at den gik til 2den Behandling. Dette skete ogsaa, og der blev nedsat et Udvalg, men vi hørte ikke videre til Sagen. Nu er en saadan Lov kommen frem igjen, og de Bevæggrunde, der have bragt Finantsministeren til at forelægge den, have vi jo forhaabentlig alle læst om (En Stemme: Nei!); ja, jeg beklager, om der er Noget, som ikke har sat sig ind i Loven, og jeg kan da kun anbefale den, som ikke har gjort det, at se Loven efter. Den høitærede Minister siger, at de paagældende Effetter egne sig vel til en taalelig Bærelstning, men jeg vil dog spørge, om der ikke kunde være Tvivl om, hvorvidt det blev en taalelig Bærelstning, naar man ser, at man fra 1 Mk. pr. 100 Rd. sidste Gang nu er kommen til 4 Mk. pr. 100 Rd., altsaa til 40 Mk. pr. 1,000 Rd.; det er i alt Fald en saadan Skat, at vi vel maa overveje, om den er taalelig eller ikke. Der henvises nu til, at saadanne Papirer ere undergivne Stempelpligt i flere fremmede Stater, nemlig i Storbritanien, Frankrig og Nederlandene; der siges ikke Noget om Sverrig og Norge, og det med god Grund, thi Erfaringen fra disse Lande vilde ikke kunne bidrage til, at vi vedtog en Lov som den foreliggende, idet der, saavidt